

SPOROČILO ZA JAVNOST

V Galeriji Račka Velvet 3 z erotičnimi ilustracijami

V Galeriji Račka, ki deluje v okviru Centra sodobnih umetnosti Celje, bo od 18. novembra na ogled tretja skupinska razstava erotične ilustracije Velvet. Projekt vodi in organizira celjska ustvarjalka Nea Likar. Skupaj z njo se bo na razstavi predstavilo sedemnajst slovenskih umetnikov, ki se ukvarjajo z ilustracijo, za letošnje tematsko izhodišče pa so si izbrali odnos do telesa.

Na tretji skupinski razstavi erotične ilustracije Velvet se v Galeriji Račka, ki deluje v okviru Centra sodobnih umetnosti Celje, predstavilo sedemnajst slovenskih ilustratorok in ilustratorjev: Maksim Azarkevič, Ana Baraga, Mitja Bokun, Ana Brezovec, Milanka Fabjančič, Peter Ferlan, Maja Gorjup, Nina Kavzar, Dejan Kralj, Manca Krošelj, Nea Likar, Hana Nekrep, Maja Poljanc, Meta Šolar, Bori Zupančič, Sara Žičkar, Jernej Žumer. Njihovo tematsko izhodišče za letošnjo razstavo, ki poteka pod vodstvo celjske ustvarjalke, Nee Likar, je polje erotike v navezavi do odnos(e) do telesa in telesnega.

Skozi tematike kot so: spolna identiteta in različne spolne prakse, odnos do lastnega telesa, lepotni ideali skozi čas, raznolikost teles, znanost vs. poseganje v telo, ideologija »body positivity« se razstavljene ilustracije sprašujejo, kako se vzpostavlja normativnost teles ter kaj se spričo normatizacije s telesi dogaja v zasebni in javni sferi. Kot je zapisala Anja Radaljčac: «Normatizacija pri tem lahko poteka po liniji spolne identitete, z določanjem teles kot ženskih in moških ali po liniji zaželenih lastnosti telesa, kot so barva kože, velikost, oblika, barva oči, las ...; kot orodje normatizacije se pri tem lahko pojavlja estetska kirurgija, ki naravne telesne procese in raznolikost teles tudi dobesedno odreže/razreže, ali pa medicinski, klinični postopki, ki interspolna telesa napravljajo spolno normativna. Da je normatizacija telesa oblika ugrabitve telesne avtonomije, individualnosti in subjektivnosti, posredno nakazuje tudi tematika ponovne prisvojitve (lastnega/ženskega / nebinarnega) telesa, ki se pojavlja v razstavljenih delih.»

»Da bi telo lahko postalo (ponovno?) udobno, da bi lahko bilo »srečno« telo, si ga moramo najprej prilastiti in ga odpeti od normatizacije, polastitve in rutinirane, vsesplošne seksualizacije. Ta proces lahko poteka skozi konceptualizacijo lastnega telesa onkraj spolnih binarnosti, z odvezovanjem od konstruktov moškega in ženskega družbenega spola, lahko pa se poraja tudi z iskanjem izpodrinjenih – izravnanih, odtujenih – vednosti, kakršno je na primer poganstvo ali povezovanje z različnimi oblikami čarovništva (kamor lahko, med drugim, umestimo tudi branje tarota), skozi katero se žensko (ali nebinarno) telo predrugači v stiku s tradicijami in vednostmi, ki so ga historično aktivno, plastično, oblikovale in iz katerih lahko črpa moč, opolnomočenje, navdih in upor. S podobnega mesta vznikaja potreba po sočutju in ljubezni do lastnega telesa, po negovanju z ljubeznijo, ki odplakuje odtujenost, gnev in sram, ki nastajajo kot proces normatizacije, prisvojitve in množične seksualizacije teles, ter daje telesu možnost, da najde stik samo s seboj, da obstaja v povezanosti in čuječnosti s samim seboj. Šele tako lahko telo začenja postajati domovanje – udobno, srečno domovanje – posameznici_ku, obenem pa tudi začne na osvobojen način ponujati prostor doma tudi drugi_emu, s komer prihaja v stik; šele po ponovni prisvojitvi, vzpostavitvi vezi z lastnim historičnim ozadjem, negovanju in udomačitvi lastnega telesa in v lastnem telesu lahko začnemo predrugačevati tudi odnos z drugim, telesnost kot način sobivanja z drugo_im. V tem kontekstu se lahko začne erotičnost kazati tudi kot stvar drobnih, intimnih gest, pornografizacija družbe pa se začne vidneje odcepljati od erotičnega – razvidneje postane, kako se spajata pornografija in voajerizem, proti erotičnemu, v katerem umanjka moment vsiljenosti, nepovabljenosti in

telesnost postane način izraza, svobodnega sobivanja v intimnem stiku, raziskovanja in raznolikih izrazov. V tem smislu lahko Velvet 3 zaokroženo razumemo kot poskus prisvojitve in razumevanja, udomačitve lastnega telesa tudi zaradi – ne pa samo zaradi! – potenciala odprtega, radovednega in čuječnega sobivanja s telesi (in telesnostjo) drugih,« je o razstavi in njenih tematikah še zapisala Anja Radaljic.

Odprtje razstave ilustracij Velvet 3 bo v Galeriji Račka v petek, 18. novembra ob 19.00. Na ogled bo do 30. decembra 2022. V tem času bodo potekala tudi vodstva z Neo Likar ter drugimi ustvarjalkami in ustvarjalci, 10. decembra bo organiziran sejem ilustracij in ilustriranih izdelkov, Zavod Celeia Celje pa bo razstavo vključil tudi v adventno tematsko vodenje Žgečkljive zgodbe Celja, ki bo 18. decembra.

